

Sprawozdanie

komisji administracyjnej w sprawie przedłożonego przez Wydział krajowy projektu do ustawy o policyi drogowej na drogach publicznych, nie-eraryalnych.

Wysoki Sejmie!

Komisji administracyjnej przekazany został przez Wysoką Izbę projekt Wydziału krajowego policyi drogowej na drogach publicznych nie eraryalnych.

Projekt ten został zbadany, i komisya przyjęła go z następującymi tylko zmianami, pomijając zmiany pomniejszego znaczenia :

W drugim ustępie §. 2. karę ustanowioną na 50 złr., zmieniono na 20 złr.

W trzecim ustępie §. 2. karę aresztu pięciodniową, zmieniono na 4 dni.

§. 3. tyczący się dróg przez las prowadzonych, jest nowy.

W paragrafie dawniej 3., teraz 4. pod *h*) opuszczono wyrazy: „korby do zatrzymania kół o wązkich dzwonach“ — pod *i*) opuszczono wyrazy „na wypukłej powierzchni“ — pod *k*) opuszczono wyrazy „i promach.“

W §. 4. teraz 5., ustępach drugim i trzecim opuszczono przepisy odnoszące się do wozów dwukołowych.

Komisya zatem adminstracyjna wnosi :

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Ustawę załączoną %/ o policyi drogowej na drogach publicznych, nie eraryalnych

Zastępca przewodniczącego :

Badeni w. r.

Sprawozdawca :

Zborowski w. r.

Spis treści

Komisja administracyjna w sprawie przedłożonego przez Wydział Krajowy projektu do ustawy o polityce drogowej na drogach publicznych nie-transportowych

Wysoki Sejmie!

Komisja administracyjna przedłożyła w dniu 10 października 1924 r. do Wysokiego Sejmu projekt ustawy o polityce drogowej na drogach publicznych nie-transportowych.

Projekt ten został uchwalony przez Sejm w dniu 10 października 1924 r. z następującymi poprawkami i zmianami:

- W art. 1 pkt 1 litera a) zmieniono na 10 zł.
- W art. 2 pkt 2 litera a) zmieniono na 4 zł.
- § 2. Wzrosty odcinki drogi krajowej, jak i innych.
- W paragrafie drugim § 2, pkt 2) zmieniono słowo „drogi” na „drogi i ulice”.
- W § 3, pkt 2) zmieniono słowo „drogi” na „drogi i ulice”.
- Komisja Krajowa przedłożyła w dniu 10 października 1924 r. do Wysokiego Sejmu projekt ustawy o polityce drogowej na drogach publicznych nie-transportowych.

Zastępca przewodniczącego
Główny w. s.

Przewodniczący
Główny w. s.

U s t a w a

z dnia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem
Krakowskiem, dotycząca policyi drogowej na drogach publicznych, nie eraryalnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Megó Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem rozporządzam, jak następuje :

§. 1.

Wszelkie umyślne lub brakiem należytej przeczorności wyrządzone uszkodzenie drogi publicznej i jej przynależności, jako to: poboczy, rowów, poręczy i innych obwarowań, drogokazów i znaków milowych, tam, śluz, kanałów, mostów, latarń mostowych, niemniej drzew przy drodze sadzonych, jeśli nie podpada pod ogólne prawo karne, nważane będzie jako wykroczenie przeciw policyi drogowej, i karane podług §. 8. tej ustawy.

Oprócz tego winien będzie szkodnik wynagrodzić funduszowi drogi wyrządzoną szkodę.

§. 2.

Na przestrzeni sążnia od rowu drogi publicznej, nie wolno bez zezwolenia zwierzchności gminnej stawiać budynków, przybudowań lub oparkanień.

Zezwolenie to, gdy idzie o drogi krajowe lub powiatowe, zwierzchność gminna wydać może tylko wtedy, gdy umieszczenie budynku w oznaczonej odległości byłoby niemożliwym, i tylko za poprzedniem przychylnem, na na piśmie wydanem zdaniem inżyniera powiatowego, którego zdania zwierzchność gminna przed wydaniem zezwolenia na bndowę pod karą 20 złr. w. a. zasięgnąć ma.

Takiej samej karze pieniężnej, a w razie niemożności zapłacenia jej, karze aresztu 4 dni podlega każdy, ktoby przeciw pierwszemu ustępowi tego postanowienia wykroczył. Prócz tego winien będzie własnym kosztem znieść wystawione zabudowania, i dawny stan rzeczy przywrócić.

§. 3.

Jeżeli krajowa lub powiatowa droga prowadzi lub prowadzić ma przez las lub miejsce zapuszczone lasem, tedy w każdym poszczególnym przypadku nastąpić ma zbadanie przez zarząd drogowy, czy zachodzi potrzeba pozostawienia szerszej, wolnej od lasu przestrzeni wzdłuż drogi, a po zasięgnienu technicznej opinii inżyniera powiatowego, Wydział powiatowy orzeknie o szerokości zostawić się mającej z obu stron wzdłuż drogi przestrzeni otwartej od 1 do 5 sążni.

W tym względzie jeżeli nie nastąpi ugoda z właścicielem lasu lub przestrzeni na las przeznaczonej, wtedy przywiedzionem być powinno do skutku wywłaszczenie według obowiązujących przepisów.

§. 4.

W interesie bezpieczeństwa i łatwości komunikacyi po drogach publicznych, tudzież celem uchronienia ich od bezpotrzebnego użycia i zepsucia, zabrania się :

- a) zastawianie drogi wozami, budulcem, beczkami kupieckimi itp. ;
- b) zanieczyszczanie drogi ściekami ze stajen, gorzeln, browarów itp., sprowadzaniem na drogę lub do jej rowów, lub też wylewaniem albo wyrzucaniem na drogę nieczystości, śmiecia, gruzów itp. ;

- c) pasanie bydła po rowach, lub karmienie bydła pociągowego na drodze;
- d) przyczepianie bryk czyli wozów ładunkowych jednego do drugiego;
- e) włóczenie po drogach krajowych i powiatowych narzędzi rolniczych, tudzież tramów lub kłoców, wyjąwszy w czasie sannej;
- f) przejeżdżanie rowów furami lub narzędziami rolniczymi;
- g) przejeżdżanie lub usuwanie znaków, celem zmienienia kolei na drodze kładzionych, tudzież rozjeżdżanie kupek kamieni do pokrycia drogi przeznaczonych;
- h) używanie łańcuchów i haków do hamowania, z wyjątkiem, gdy jest gołoledź;
- i) używanie kół okutych obręczą z wystającymi gwoździami albo główkami śrubowymi;
- k) szybkie jeżdżenie po mostach.

§. 5.

Szerokość ładunku bryk nie może przekraczać 9 stóp wiedeńskich.

Waga ładunku bryk, których dzwona nie mają sześć cali wiedeńskich szerokości, nie mogą przynieść 60 cetnarów wiew.

Do jednego wozu nie wolno więcej jak ośm koni zaprzęgać. Tą liczbą nie są objęte te konie, które się przyprzęgają tylko miejscami w górzystych okolicach.

Wyjątek od tych przepisów zajść może tylko w przewożeniu takich niepodzielnych przedmiotów, których szerokość, użyta do nich uprząż albo waga ustanowione tu maximum przechodzi. Chcący przedmioty takowe przewozić, winien o tem właściwy Wydział Rady powiatowej wcześniej zawiadomić, gdyby jakie wzmocnienie mostu celem tego przewozu potrzebnem było, takowe własnym kosztem uskutecznić, wszelkie zaś uszkodzenie drogi lub jej przynależności przewozem tym zdziałane, funduszowi drogowemu właściwej drogi wynagrodzić.

§. 6

Na drogach publicznych wymija się na lewo, a wyprzedza na prawo. Tym celem jadący winien bez wzbraniania się ustąpić wymijającemu lub wyprzedzającemu w sposób odpowiedni.

Woznicy nie wolno na drodze od wozu oddalać się. Jadąc z góry winien koła hamować, a jeśli jednym tylko lejcem powozi, iść pieszo obok wozu.

§. 7.

Drogi uboczne, które prowadzą do drogi publicznej, powinny być kosztem obowiązanych do ich utrzymania, zaopatrzone mostkiem do przejazdu przez rów drogi publicznej, a jeśli ta jest żwirowaną, ma być przynajmniej na trzy sążnie przed mostem żwirem wysypaną.

To samo stosuje się do zajazdów przy karczmach i oberzach, obok dróg publicznych stojących.

§. 8.

Każda gmina obowiązana jest wśród swej miejscowości, jak daleko domy sięgają, bezpłatnie zgartywać z dróg publicznych śnieg lub nawiany piasek, i wywozić błoto z kolei jezdnej pozgartywane, lub z rowów drogi wyrzucone.

§. 9.

Zaniedbanie któregokolwiek z przepisów §§. 2. do 7. włącznie objętych, stanowi także wykroczenie przeciw policyi drogowej, i jeśli nie podlega wyższej karze ustawą tą wyraźnie zagrożonej, karane będzie grzywną pieniężną od 1 do 10 zlr. a. w., lub aresztem od 6 do 48 godzin, gdyby kara pieniężna zapłaconą być nie mogła.

§. 10.

Sprawowanie policyi drogowej należy do naczelnika tej gminy, przez której obszar droga publiczna prowadzi; w wypadkach zaś zaniedbania przepisów §. 2. (ustęp drugi) i §. 7. Prezesowi dotyczącej Rady powiatowej.

§. 11.

Naczelnik gminy, a względnie Prezes Rady powiatowej, zbadawszy stosownie do ustawy gminnej doniesiony mu wypadek wykroczenia przeciw policji drogowej, wyda podług okoliczności wyrok, zadyktuje karę i takową od winnego wyekwuje.

Rekursa od orzeczeń naczelników gminnych idą do Wydziałów powiatowych, — od orzeczeń zaś Prezesa Rady powiatowej do Wydziału krajowego.

§. 12.

Czuwanie nad przestrzeganiem przepisów policji drogowej należy w pierwszym rzędzie do obowiązków urzędników i służby drogowej, tudzież organów policji miejscowej i polowej. Niemniej zaś obowiązkiem jest c. k. straży finansowej i żandarmeryi baczyć, by przepisy pomienione zachowane były.

Ktokolwiek przez powołane tu organa z powodu wykroczenia przeciw policji drogowej przytrzymanym zostanie, winien im bezwarunkowo być posłusznym, inaczej podpada karom, zagrożonym ustawami na opór, stawiany urzędowym organom w wykonaniu służby działającym.

§. 13.

Organom w poprzednim paragrafie wymienionym, jeżeli nie należą do kategorii urzędników, należy się za przytrzymanie przestępcy trzecia część pobranej kary pieniężnej, reszta wpływa do kasy funduszu drogowego właściwej drogi.

§. 14.

Postanowienie § 24. przepisu o gościńcach krajowych z dnia 13. marca 1856. l. 9001 i odnośne rozporządzenie c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 27. maja 1857. l. 21.571. orzekające, że wszystkie przepisy drogowo-policyjne ważne dla gościńców eraryalnych, mają także do gościńców krajowych być zastosowane, tracą swą moc obowiązującą.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..